

Mọi người một cách, những thanh niên gốc Việt luôn mong muốn làm được một điều gì đó để trở lại cho nước Mỹ, quê hương thứ hai của họ,

đều tin tưởng đã mở rộng vòng tay đón nhận gia đình họ nhiều năm trước đây. Nhiều người trong số họ đã tham gia quân đội Hoa Kỳ và sẵn sàng đi tới những nơi chiến tranh khốc liệt mà không hề nao núng lo sợ cho tính mạng của mình.

Vậy còn những bà mẹ có con đi lính, họ có tâm sự gì khi biết con mình quyết định dồn thân vào con đường chống gai và đầy nguy hiểm đó? Mọi người vui nghe tâm sự của hai bà mẹ có con từng tham gia chiến tranh Iraq trong tiết mục Câu chuyện phụ nữ hôm nay với Minh Anh.

Thị trấn Christopher Phan và Mẹ

Bà Thị trấn Thị trấn Ngọc có hai người con trai, người con lớn của bà là đại úy James Văn Thị trấn, từng là quân nhân Hoa Kỳ gốc Việt đầu tiên được nhận chức vụ cấp vụ quân sự cho quân đội Iraq, người mà đài VOA đã có dịp phỏng vấn gần đây.

Bà Ngọc cho biết khi còn nhỏ James là một đứa trẻ thích đùa nghịch chứ không có tính hung hăng, nên bà không nghĩ rằng con lớn lên anh lớn lên như một trung tá của quân đội Hoa Kỳ.

Đội úy James Văn Thạch và Mẹ

Chỉ đến khi học trung học và đến học ý định y mà tôi đến c James biết là . Sau khi tốt nghiệp đi học luật, anh James đã quyết định tham gia là lính trong bộ binh Mỹ .

Bà Ngọc tâm sự bà đã từng nghe chuyện kể về chiến tranh ở Việt Nam, bà hiểu thế nào là sự tàn khốc và nguy hiểm của chiến tranh nên khi biết đến ý định sẽ tham gia bộ binh Mỹ của con, bà và chồng đều rất lo lắng:

“Có hai đứa con thôi thì cần giúp cho nó học ra thành tài, nhưng ở Việt Nam mình kêu con mình làm gì thì nó nghe, còn ở Mỹ nó có ý riêng của nó, mình nói nó “yeah, yeah” nhưng rồi nó làm theo ý của nó.

Conng tôi học đó làm trong bộ binh Mỹ, ông biết bộ binh rất nguy hiểm, với lại ông nói nó có bằng luật rồi thì nó đi theo ngành thám phá thì thoải mái hơn với lại nó không có nguy hiểm, nhưng nó không có nghe lời, nó nói học đó ba làm sao thì con làm vậy.”

Bà Lưu Thị Ngọc Trinh, Mẹ của thi u tá Christopher Phan, người đã tốt nghiệp luật tại trường đại học Southern Illinois University năm 1999 và sau đó đã tham gia luật sư đoàn của Hải Quân Hoa Kỳ .

Từ Tháng Năm, 2005 đến Tháng Năm, 2007, Luật S Christopher làm công việc pháp luật cho chuy trng của Đ n v Chi n tranh đ c biệt của Hải quân Hoa Kỳ (Naval Special Warfare Group One).

Trong thời gian này, luật sư Christopher được cử đi học sang chiến trường Iraq và công tác với lực lượng Hải Quân Đ c Biệt (SEAL) trong sáu tháng. Nhiệm vụ chính của luật sư là công việc và

Bộ o đäm các binh sĩ Hoa Kỳ hành đäng theo công ố c Geneva. Luät sĩ Christopher Phan đäc phong hàm thiäu tá vào tháng 11 năm 2008.

Bà Trinh tâm sự : “Đäu tiên thì nói thät sĩ thì cũng không thích läm nhäng täi Chris nói lý täng của nó là väy thì thành ra thôi đä chỉäu theo ý nó. Lúc đó thì thiät tình rät là lo, nhäng cũng täan ố i là nó đã ý thäc đäc cái viäc nó muän làm, väi läi ngoài cái lo mình cũng có mät chút nào tä hào là con mình nó có trách nhiäm”.

Còn väi bà Ngäc, khi anh James thäc sĩ ra chỉän träng và hàng ngày nghe tin täc nói vä cuäc chỉän ở Iraq thì lòng ngäi Mẹ luôn thäp thäm không yên. Bà Ngäc kể :

“Tôi không có ngä đäc, hai đêm thäc träng, räi mät đêm thì ngä. Mäi län tôi có thäi giä ränh thì cä vän CNN lên räi coi tin täc bên Iraq ra làm sao. Coi có ai bä thäng không, có bao nhiêu ngäi lính bä thäng, mäi ngày đäc báo thì coi có bao nhiêu ngäi bä thäng, bao nhiêu ngäi bä chät, tôi lo sĩ rät là nhiäu.”

Cũng nhä bà Ngäc, bà Trinh cũng thäng nghe ngóng tin täc vä cuäc chỉän tranh Iraq, vä nhäng vä đánh bom hàng ngày, nhäng bà luôn täan ố i mình väi tình thän läc quan đä bät đi phän nào näi lo läng:

“Đä lúc mà Chris ở bên Iraq thì nói thiät là tình hình Iraq tôi theo dõi rät là kĩ , mäi län thäy nhä väy thì rät lo läng, nhäng mà cũng täan ố i là thôi mäi ngäi đäu có sĩ hät và cũng thäy là con mình nó có lý täng nhä väy thì cũng đä lo chút chút”.

Bà Ngäc kể räi đän lät bà cũng nghe tin con mình bä thäng täi hai län, trong đó län thä hai đäi úy James bä thäng khá näng:

“Nguyên đêm đó, chäng tôi väi tôi cùng đäa em gái thäc träng nguyên đêm, không ngä chä điän thoäi. Mà mình điän thoäi xuäng Pentagon (Ngũ Giác Đài) đó thì ngäi ta nói là chäa liên läc đäc. Chäng tôi mäi nói là ‘đäng lo räi hä sĩ gäi’, tôi mäi nói ‘sao kĩ väy ở đây là Pentagon mà không liên läc đäc là nghĩa làm sao, chäc là bä tại nän đä läm’.

Chị ng tôi nói là thôi chị đừng 9 giờ sáng nếu u không gọi là cho mình thì ông chị ng tôi sẽ tới Congressman (dân biểu) để khiếu nại. Đến 9 giờ thì họ nói bây giờ họ đã đi sang, hình như là Kuwait, rồi họ hỏi chị ng tôi và tôi có họ chi u số n chưa, thì đó họ đi qua Đức luôn. Lúc đó tôi mong qua bên đó, rồi con mình qua đó coi xem làm sao. Nhưng mà 6, 7 tiếng đồng hồ sau thì nghe điện thoại gọi qua là con tôi nó bị nguy hiểm quay trở lại Iraq mà không chịu qua Đức.”

Sau khi hết mất năm tình nguyện, đại úy James lại xin gia hạn thêm một năm để nghiên cứu Iraq với lý do:

“Nó nói rằng họ cần giúp đỡ bên đó, thành thử để cho nó là rồi giúp đỡ bên kia, cũng như bạn cần cho người ta đồng ý. Giờ ng như mình cần căn nhà, mình phải có cái tiền thì ng thì nó mới đồng ý, chứ mình không có tiền thì làm sao nó đồng ý”

Bà Ngọc cũng nói rằng con bà cũng mong muốn làm được điều gì đó để đóng góp cho quê hương tha hai của mình:

“Nó muốn rằng làm được chuyện gì đó để người ta biết rằng họ ng người có gốc Việt Nam sẽ giúp đỡ được đất nước là quê hương tha hai của mình để làm gì ng cho họ ng người sau này nên chân thành với. Cũng như nói tới người Việt Nam là người ta nói người Việt chăm chỉ, người Việt Nam không phải là ăn cơm đá bát mà chỉ có tiền họ ng chứ không làm được gì cho quê hương tha hai của mình”.

Cuối cùng hai bà M cũng muốn nhìn thấy và họ ng người M có con cái đang tham gia quân đội hay đang nghiên cứu về các nghiên cứu khoa học:

Bà Ngọc: “Cũng như kinh nghiệm của tôi đã qua, biết rằng mình lo lắng, họ ng mình chỉ biết cầu cho con trở về bình yên thôi. Mình chỉ hy vọng con mình hết sức để chúng có thể làm hết khả năng của mình”.

Bà Trinh: “Mình cũng phải chấp nhận với thôi, con mình nó có lý tưởng thì mình cũng phải ủng hộ, mặc dù có lo thì thật là lo vì người M nào cũng lo họ ng mà thực là mình cũng phải hy sinh cho con mình, với là cho con mình nó có lý tưởng, nó làm điều gì thì mình nên ủng hộ”

hỏi nó. Ở bên đó thì chắc chắn là có cái rồi, nguy hiểm nữa, những mà mình cũng chỉ biết khuyên là cố gắng hy sinh mới có được chút. Bên đây mình không phải chỉ nhìn trông những mà mình giúp được gì thì mình cũng phải cố gắng chia sẻ với nhau vậy thôi.”

Chính tình yêu, sự hy sinh và những lời động viên khích lệ của những người Mẹ già đã tăng thêm sức mạnh để những binh sĩ người Mẹ già Việt vững tin vào lý tưởng của mình, không quên người hiểm nguy, khó khăn hay gian khổ đem lại sự bình yên và một tương lai tươi sáng hơn cho những người dân ở những đất nước còn đang chìm trong lửa đạn.